

Sprawozdanie z realizacji zadania 4

Prawna ochrona dóbr osobistych człowieka, w tym nietykalności cielesnej, a zwyczajnie szkolne.

Opis realizacji zadań.

- **W miesiącu marcu na lekcjach wychowania do życia w rodzinie we wszystkich klasach szkoły odbyły zajęcia na w/w temat, którego celem było uświadomienie młodzieży, czym jest dobro osobiste człowieka.** Zwrócili szczególną uwagę temat nietykalności cielesnej i naruszania godności osobistej. W czasie dyskusji pojawiły się tematy dotyczące relacji chłopcy – dziewczęta i kultura osobista. Uczniowie omawiali przyczyny złych zachowań i sposoby rozwiązywania problemów związanych z występującą agresją słowną min:
 - ✓ Niszczenie cudzego mienia, molestowanie, groźby, przemoc fizyczna są karalne.
Stanowią naruszenie godności i dóbr osobistych zgodnie z art. 23 Kodeksu cywilnego.
 - ✓ Nagrywanie, robienie zdjęć osoby bez wyrażenia przez nią zgody jest karalne.
Wizerunek osoby również jest jej dobrem osobistym, a bezprawne jego rozpowszechnianie jest karalne z art. 23 Kodeksu cywilnego.
 - ✓ Przeklinanie w miejscu publicznym jest karane. Art. 141 Kodeksu wykroczeń: Kto w miejscu publicznym umieszcza nieprzyzwoite ogłoszenie, napis lub rysunek, albo używa słów nieprzyzwoitych, podlega karze ograniczenia wolności.
 - ✓ Nauczyciel reprezentuje władzę i jest zobowiązany do poszanowania godności ucznia.
Regulują to również dokumenty szkolne: Statut, Karta Praw Ucznia.
 - ✓ W dalszej części zajęć omówiono dokumenty gdzie można znaleźć informacje na temat praw człowieka i ochrony dóbr osobistych.
 - Konstytucja RP już w swojej Preambule stwierdza istnienie przyrodzonej godności człowieka. Art. 30 Konstytucji charakteryzuje ją jako przyrodzone, niezbywalne i nienaruszalne źródło wolności i praw człowieka i obywatela.
 - Powszechna Deklaracja Praw Człowieka mówi w art. 1, że wszyscy ludzie rodzą się równi pod względem swej godności i swych praw. Są oni obdarzeni rozumem i sumieniem i powinni postępować wobec innych w duchu braterstwa.
 - Godność jest dobrem osobistym chronionym przez prawo. Zgodnie z art. 23 Kodeksu

cywilnego dobra osobiste człowieka, w szczególności: zdrowie, wolność, cześć, wolność sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska – pozostają pod ochroną prawa cywilnego.

- Kodeks karny mówi, że naruszenie godności osobistej jest przestępstwem znieważenia.
- Natomiast zgodnie z art. 448 Kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.
- Kwestię nietykalności cielesnej reguluje Art. 217 Kodeksu karnego: Kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Jeżeli naruszenie nietykalności wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego, albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności, sąd może odstąpić od wymierzenia kary.
- W przypadku molestowania seksualnego, np. gwałt – Pokrzywdzona (ofiara molestowania seksualnego) może zawsze domagać się poszanowania swej godności, która jest podstawowym dobrem osobistym. W tym przypadku możliwe jest oskarżenie napastnika o dopuszczenie się zniewagi na podstawie art. 199 Kodeksu karnego.

Na zakończenie zajęć uczniowie analizowali przykłady naruszenia dóbr osobistych i nietykalności cielesnej z życia szkolnego lub zaobserwowane na ulicy oraz wyjaśniali na jakiej podstawie uznają je za naruszenia dóbr osobistych i nietykalności cielesnej.

Podsumowaniem zajęć było spotkanie z przedstawicielem Komendy Powiatowej Policji w Aleksandrowie Kujawskim

Efekty:

1. Zrozumienie przez uczniów sytuacji, w których naruszane są godność i dobra osobiste.
 2. Poznanie podstawowych praw związanych z ochroną dóbr osobistych człowieka, w tym nietykalności cielesnej.
 3. Rozpoznawanie sytuacji i zachowania naruszające godność i dobra osobiste człowieka oraz ich przykłady;
 4. Uświadomienie sobie w jakich sytuacjach zostają naruszone jego godność i dobra osobiste, cielesne.
- **W ramach realizacji tego zadania odbył się szkolny konkurs na najciekawszy felieton, esej, wiersz na temat „Czy uczniowie klną i dlaczego?”.. Najciekawsze prace zostały wyróżnione: w kategorii felieton Paweł Hińczewski kl. I a i Krystian Stefanowski kl. I a. W kategorii wiersz Justyna Malinowska kl. III c**

Praca konkursowa : Czy młodzież przeklina, dlaczego?

Autor: Paweł Hińczewski kl. Ia

W codziennym życiu, w czasie nauki, pracy jak i chwilach wypoczynku czy uprawiania sportu obowiązują określone zasady. Są to przyjęte normy dobrego wychowania i zachowania. Nie zawsze jednak nasze zachowanie jest zgodne z zasadami i normami. Często nie potrafimy zapanować nad własnymi emocjami i przeżyciami. Używamy wtedy niewłaściwych słów, reagujemy agresją, a czasem przemocą.

„Czy młodzież przeklina i dlaczego?” Moim zdaniem młodzi ludzie używają w swoim słownictwie wulgaryzmów. Przyczyny tego zjawiska mogą być różne. Zdarza się, że dorosłe osoby dają zły przykład i same przeklinają, używają słów wulgarnych. Młodzież naśladuje, odbiera takie wzorce z otoczenia i w taki sposób urozmaica swoje wypowiedzi. Nie bez znaczenia jest także wpływ mediów. Wulgarne filmy, teksty piosenek, gry komputerowe, które wywołują agresję wywierają mało pozytywny wpływ na zachowanie i są przyczyną używania przekleństw. Staje się to sposobem na rozładowanie napięcia emocjonalnego i złości. Przeklinanie jest też często formą rozładowania stresu i negatywnych emocji w czasie zajęć sportowych, podczas których czysta rywalizacja i umiejętności pogodzenia się z przegraną są zbyt dużym wyzwaniem. Młodzi ludzie niejednokrotnie nie potrafią przegrywać i z godnością przyjmować drobne porażki. Wulgarne słowa są wyrazem złości, bezsilności, gniewu, buntu i innych nieprzyjemnych reakcji.

Używanie wulgaryzmów może też wynikać z chęci popisania się przed grupą rówieśników, zaimponowanie, dążenie do roli przywódczej i silnej. Pozornie przeklinanie umacnia pozycję, ale tak naprawdę ubliża otoczeniu, świadomie obraża i lekceważy. Jest więc formą rozładowania emocji z powodu słabości psychicznej i kompleksów. Może brak wiedzy, że używanie przekleństw nie jest powodem do dumy, nie jest oznaką dorosłości i mądrości przyczynia się do tego zjawiska. Powinniśmy zwracać uwagę i reagować na przemoc słowną. Powinniśmy swoją postawą zgodną z zasadami dobrego wychowania dawać przykład i utwierdzać w przekonaniu, że słownictwo pozbawione przekleństw, spokojne i opanowane emocje i reakcje wyrażają naszą mądrość i wartość.

Praca konkursowa : Czy uczniowie klną i dlaczego?

Autor : Krystian Stefanowski kl. I a

Czy uczniowie przeklinają...? Prawdę mówiąc, odpowiedź jest prosta - tak, zdarza się. Z głupoty, niedojrzałości, udawania dorosłego... Przeklinamy, choć wiemy, że mówienie brzydkich, nieparlamentarnych wyrazów jest sprawą naganną i zupełnie nie na miejscu w naszym wieku. Dobrze wychowany młody człowiek (a za takich się uważamy) nie powinien przeklinać, a jednak...

Ale dlaczego...? Jeśli się dobrze zastanowimy nad odpowiedzią na to pytanie, znajdziemy kilka przyczyn. Przeklinamy, bo:

1. Dorośli też przeklinają,
2. Nie znamy w pełni znaczenia wypowiedzianych słów,
3. Jest to fajne, czadowe i *cool* – a przynajmniej tak nam się wydaje...
4. „Chwalimy się” rówieśnikom „bogactwem” własnego słownictwa,
5. Chcemy przerosnąć formą wypowiedzi niektórych dorosłych,
6. Wzorujemy się na bohaterach medialnych...
7. Nie potrafimy znaleźć innych słów, kulturalnych, na określenie pewnych rzeczy, zdarzeń, ludzi,
8. I wiele innych powodów (niech każdy sam uzupełni swoją listę...)

Tylko po co to robimy? Wciąż się rozwijamy. Wciąż dążymy do tego, by jak najszybciej dorosnąć, by traktowano nas poważnie, z szacunkiem, by nas słuchano... Dojrzewamy. A dojrzewanie jest strasznie długie i trudne. Nie radzimy sobie z problemami, ze szkołą, z pryszczami. Ciągłe próbujemy czegoś nowego, a nie zawsze wychodzi nam to na zdrowie...Tylko czy przeklinając faktycznie stajemy się bardziej mądrzy, czy dorośli będą nas traktować dojrzej i poważniej?

Nie sądzę. Jak się tak dobrze nad sobą zastanowimy, dojdziemy do wniosku, że przeklinanie nie jest oznaką dorosłości i dojrzałości. Klnąc stajemy się jakby głupsi, bezmyślni, nie rozwijamy swojego słownictwa, ograniczamy się. A nawet czasem robimy komuś krzywdę... Na szczęście z przeklinania się wyrasta. Życzę wszystkim, żeby stało się to jak najszybciej.

Praca konkursowa kategoria : wiersz

„ Nie bluźnij kolego, powiem Ci dlaczego!”

autor : Justyna Malinowska kl. III c

Budzę się po nocy,
Kolejny dzień mnie wita,
Słońce świeci w twarz,
Za oknem ptaków muzyka.

Delektując się dniem i świeżym powietrzem
Mijam grupę ludzi nie mówiących wierszem.

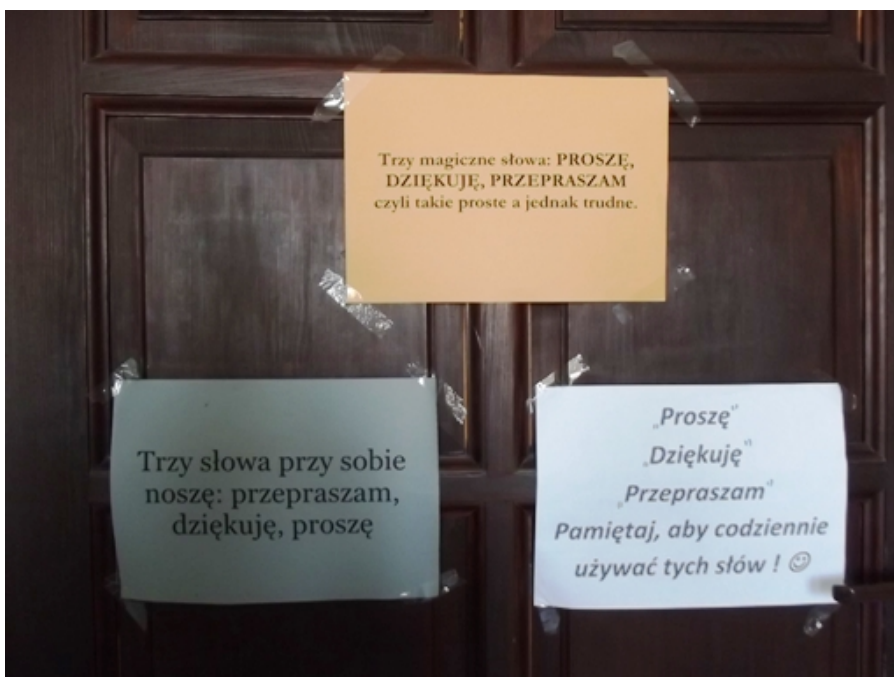
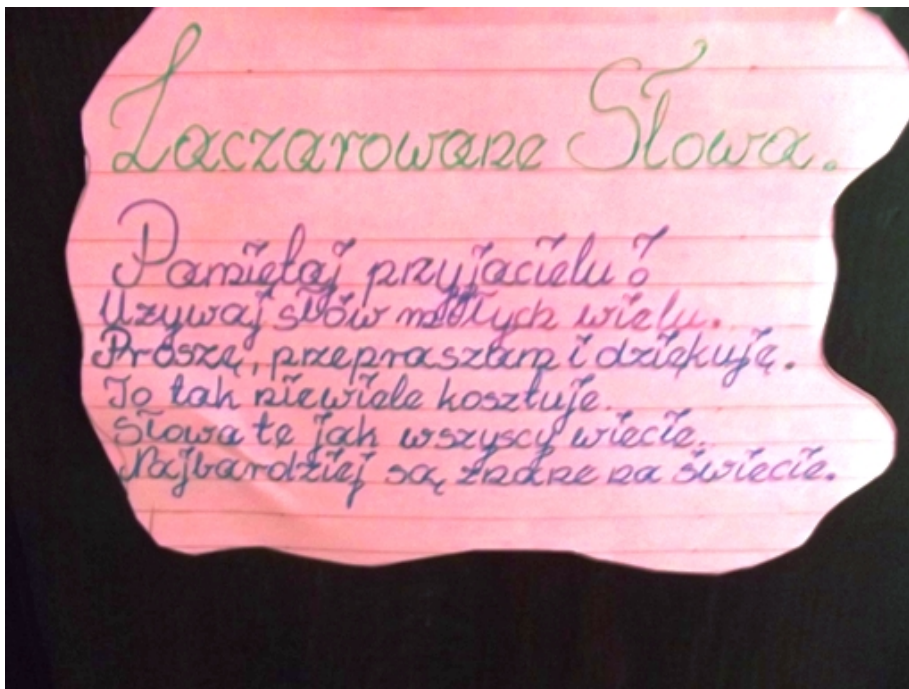
Sypiące się przekleństwa
Irytują mnie wielce
I dziwi mnie bardzo
Do życia ich podejście.

Pewnie chcecie pokazać jacy jesteście dorośli,
Ale wulgaryzmy w waszych ustach
To oznaka pozornej wolności,
A raczej słabości!

Te wszystkie brzydkie słowa,
Tak popsuły pogodę,
Że rozszalał się deszcz,
A krople spadły mi na głowę.

Pamiętaj kolego,
Nie mów nic brzydkiego,
Bo słowo może zranić,
Na kolana powalić.

Każda klasa wzięła udział w przedsięwzięciu „ Kultura języka na co dzień – magiczne słowa: proszę, dziękuję , przepraszam . To zadanie spotkało się z bardzo dużym odzewem wśród młodzieży. Uczniowie nieoficjalnie konkurowali ze sobą – kto najwięcej stworzy wierszy. Wierszyki, hasła zachęcały do posługiwania się na co dzień piękną polszczyzną. Prace były przemyślane, zawierały morały. Miały przy tym ciekawą oprawę plastyczną. Wierszyki dosłownie zalały całą szkołę. Należy podkreślić , że nie jest to akcja jednorazowa. W tradycję naszej szkoły wpisana jest troska o kulturę słowa.

- Podczas zajęć świetlicowych odbyły się **pogadanki i debaty pod hasłem „Wielka księga savoir - vivre”**, podczas których omówiono z młodzieżą podstawowe zasady ogłady, form i zwyczajów towarzyskich i reguł grzeczności obowiązujących w danej grupie i sytuacji. W szkolnej gazetce Spodławek jest stała rubryka podejmująca ten temat.
- **Uczniowie przygotowali również prezentację multimedialną- Prawa człowieka**

Małgorzata Bujalska – odpowiedzialna za realizację zadania
Ewa Rogozińska – koordynator konkursu

